

Medlem af Inatsisartut, Ineqi Kielsen, Siumut
-/Her

Svar på § 37-spørgsmål nr. 42 vedrørende reglerne for beskatning af biler der anvendes i forbindelse med beredskabs-/tilkaldevagter for brandfolk, redningsmandskab, portører med flere.

Brevdato: 15-02-2016
Sags nr. 2016 - 3186
Dok. nr. 2150896

P. O. Box 1037
3900 Nuuk
Tel. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 50
E-mail: oed@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Kære Ineqi Kielsen.

Du har i medfør af § 37, stk. 1 i Inatsisartuts forretningsorden fremsat en række spørgsmål vedrørende reglerne for beskatning af biler der anvendes i forbindelse med beredskabs-/tilkaldevagter.

Lovhjemmel til beskatning af fri bil stillet til en medarbejders fri rådighed af en arbejdsgiver fremgår af § 19 i landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat som lyder:

”§ 19. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes værdien af en bil, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personlig arbejde i øvrigt, jf. stk. 2-8. Tilsvarende gælder for personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollegiale organer, herunder Landsstyret, Landstinget og kommunalbestyrelser.

Stk. 2. Den skattemæssige værdi af en bil, der er omfattet af stk. 1, sættes til en årlig værdi af 40.000 kr., såfremt vejarealet i den by, hvor bilen anvendes privat, udgør 75.000 kvadratmeter eller mere.

Stk. 3. Udgør vejarealet i den by, hvor bilen anvendes privat, mellem 25.000 kvadratmeter og 75.000 kvadratmeter, nedsættes værdien, som nævnt i stk. 2, til 20.000 kr.

Stk. 4. Udgør vejarealet i den by, hvor bilen anvendes privat mindre end 25.000 kvadratmeter, nedsættes værdien, som nævnt i stk. 2, til 10.000 kr.

Stk. 5. Privat kørsel i værkstedsvogne og andre specialkøretøjer værdiansættes til halvdelen, af de i stk. 2-4, nævnte satser. Anvendes disse køretøjer, efter skriftlig pålæg fra arbejdsgiveren, udelukkende til transport mellem hjem og arbejdsplads, værdiansættes de til 1/4 af de i stk. 2-4, nævnte satser.

Stk. 6. Privat kørsel i lastvogne med en totalvægt på over 4 t. samt i tank-, kran- og renovationsvogne beskattes ikke.

Stk. 7. Hvis bilen kun er til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi med det antal dage, hvor bilen ikke har været til rådighed. Hvis den skattepligtige betaler for at råde over bilen, nedsættes den skattepligtige værdi med det betalte beløb.

Stk. 8. Kørsel mellem hjem og arbejdsplads anses ikke for privat kørsel for den skattepligtige, såfremt arbejdsgiveren skriftligt har pålagt den skattepligtige sådan kørsel i forbindelse med tilkaldevagt, under forudsætning af, at den skattepligtige i øvrigt ikke anvender bilen til anden privat kørsel under tilkaldevagten."

Satserne for fri bil er ændret ved Inatsisartutlov nr. 3 af 30. november 2009 om ændring af landstingslov om indkomstskat:

"§ 19, stk. 2, ændres "40.000 kr." til: "60.000 kr."

§ 19, stk. 3, ændres "20.000 kr." til: "30.000 kr."

§ 19, stk. 4, ændres "10.000 kr." til: "15.000 kr."

Reglerne for kørsel mellem hjem og arbejde i forbindelse med tilkaldevagt er ændret ved Inatsisartutlov nr. 20 af 18. november 2010 om ændring af landstingslov om indkomstskat.

"§ 19. Stk. 9. Kørsel mellem hjem og arbejdsplads i de i stk. 5 nævnte køretøjer, anses ikke for privat kørsel for den skattepligtige, såfremt arbejdsgiveren skriftligt har pålagt den skattepligtige sådan kørsel i forbindelse med tilkaldevagt."

Jeg opfatter dit spørgsmål dels som hvordan reglerne er for ansatte ved sundhedsvæsenet, politiet og, brandvæsenet, som har tilkaldevagt, og dels som hvordan reglerne er for andre ansatte med tilkaldevagt skal beskattes af bil til rådighed.

For så vidt angår ansatte, som kører i værkstedsvogne eller specialkøretøjer (ved specialkøretøjer forstås eksempelvis alle former for udrykningskøretøjer, rustvogne m.fl.), og som har tilkaldevagt gælder:

Ansatte skal ikke svare skat af privat rådighed over en værkstedsvogn eller et andet specialkøretøj, der efter skriftligt pålæg fra arbejdsgiveren benyttes i forbindelse med en tilkaldevagt.

Til forskel fra bestemmelsen i § 19, stk. 8, må den ansatte under tilkaldevagten benytte køretøjet til andre private formål end kørsel mellem hjem og arbejde. Efter forslaget kan den ansatte under en tilkaldevagt fx benytte køretøjet i forbindelse med private indkøb, afhentning og anbringelse af børn i daginstitutioner, kørsel i forbindelse med besøg hos familie og venner med videre.

På samme måde som i stk. 8 er det en betingelse for skattefriheden, at køretøjet benyttes i forbindelse med en tilkaldevagt. Tilkaldevagt foreligger, når den ansatte under vagten tilkaldes til "uvisse" adresser.

Ved "uvisse" adresser forstås, at den ansatte kan blive tilkaldt til midlertidige arbejdspladser ude i byen, som ikke på forhånd er kendt. Det afgørende er ikke, om den ansatte kender disse adresser, men at der er så mange af dem, at den ansatte ikke kan vide til hvilke af disse mange forskellige adresser, vedkommende bliver kaldt ud til. Den sædvanlige arbejdsplads er ikke omfattet af begrebet "uvisse" adresser, heller ikke selv om arbejdsgiveren har flere adresser ude i byen.

For at der er tale om tilkaldevagt i 19. stk. 9's forstand, skal den ansatte aflønnes særskilt for tilkaldevagten, uanset om vedkommende rent faktisk bliver tilkaldt eller ej. En kontaktperson, der kan tilkaldes uden for normal arbejdstid, såfremt der sker skader på eller indbrud i arbejdsgiverens faste ejendomme, har ikke tilkaldevagt i stk. 9's forstand.

Den ansatte skal i tilkaldevagten's rådighedsperiode være pålagt reelle begrænsninger i privatlivet. Den ansatte skal f.eks. kunne møde udhvilet og ædru i hele rådighedsperioden. Der skal ligeledes være tale om en reel pligt. En telefonkæde, hvor den ansatte blot kan lade mødepligten overgå til den næste på listen, anses ikke som reel.

Det er en absolut betingelse for skattefriheden, at arbejdsgiveren skriftligt har pålagt den ansatte at benytte køretøjet i forbindelse med en tilkaldevagt.

Benytter en ansat et køretøj privat, herunder til kørsel mellem hjem og arbejde, på et tidspunkt hvor den pågældende ikke har fået skriftligt pålæg om at benytte køretøjet i forbindelse med en tilkaldevagt, beskattes denne kørsel efter de øvrige bestemmelser i § 19.

For så vidt angår ansatte, som får stillet bil til rådighed af arbejdsgiveren, og der ikke er tale om en værkstedsvogn eller et specialkøretøj, og som har tilkaldevagt gælder:

Kørsel mellem hjem og arbejdsplads for ansat personale i forbindelse med tilkaldevagt fra hjemmet beskattes ikke. Tilkaldevagt foreligger, når den ansatte under vagten tilkaldes fra hjemmet til "uvisse" adresser.

For at der er tale om tilkaldevagt i § 19, stk. 8's forstand, skal man som udgangspunkt være pålagt at befinde sig i hjemmet efter den normale arbejdstid samt aflønnes særskilt for tilkaldevagten, uanset om man rent faktisk bliver tilkaldt eller ej.

En kontaktperson, der kan tilkaldes uden for normal arbejdstid, såfremt der sker skader på eller indbrud i arbejdsgiverens faste ejendomme har ikke tilkaldevagt i § 19, stk. 8's forstand.

Den ansatte skal i tilkaldevagtens rådighedsperiode være pålagt reelle begrænsninger i privatlivet. Den ansatte skal f.eks. kunne møde udhvilet og ædru i hele rådighedsperioden. Der skal ligeledes være tale om en reel pligt. En telefonkæde, hvor den ansatte blot kan lade mødepligten overgå til den næste på listen, anses ikke som reel.

Ved hjemmet forstås det sted, hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende samt hvor man har sine ejendele.

Ved "uvise" adresser forstås, at man kan blive tilkaldt til midlertidige arbejdspladser ude i byen, som ikke på forhånd er kendt.

Det afgørende er ikke om man kender disse adresser, men at der er så mange af dem, at man ikke kan vide til hvilke af disse mange forskellige adresser, man bliver kaldt ud til. Den sædvanlige arbejdsplads er ikke omfattet af begrebet "uvise" adresser, heller ikke selv om arbejdsgiveren har flere adresser ude i byen.

Det er en absolut betingelse for skattefriheden, at arbejdsgiveren skriftligt har pålagt den ansatte kørsel mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med tilkaldevagten samt skriftligt bestemt, at den ansatte i øvrigt ikke må køre anden privat kørsel i bilen under tilkaldevagten. Der er formodning for, at arbejdsgiveren udøver kontrol med, at de skriftlige pålæg overholdes.

Kører den ansatte blot een gang i årets løb anden privat kørsel under tilkaldevagten, udløser en sådan kørsel beskatning efter årssatsen i pkt. 1.2. eller 1.2.1. Det vil eksempelvis være tilfældet, såfremt den ansatte, der har tilkaldevagt i weekenden, søndag morgen kører til bageren efter morgenbrød eller på familiebesøg om eftermiddagen.

Konklusion.

Ansatte, som har tilkaldevagt, og får stillet værkstedsvogn eller specialkøretøj til rådighed, vil ikke blive beskattet af fri bil i tilkaldevagtsperioderne.

Ansatte, som har tilkaldevagt, og får stillet andre biler til rådighed, vil blive beskattet af privat benyttelse i tilkaldevagtsperioderne.

Med venlig hilsen

Randi Vestergaard Evaldsen